

Jeroen Sloof

PASSAGES VAN EEN PASSERENDE DAGDROOMPASSAGIER

In naam van de vader...

©Jeroen Sloof
ISBN: 9789493155015
Eerste druk, december 2019
Uitgeverij Leeuwenhof
Alle rechten voorbehouden

INHOUD:

WELIG TIEREN	7
REGEN	8
REGENDRUPPELS	9
HERHALING VAN ZETTEN	14
ANACHRONISME	10
DAGEN ZONDER JOU	12
DARREN	15
HIJ DIE WERELDEN OPENT	16
DAGEN VAN DE ZONNEGOD 1: CRIOSPHINX	17
DAGEN VAN DE ZONNEGOD 2: WEG VAN LOMBARDIEN	18
DAGEN VAN DE ZONNEGOD 3: VRIJ	19
WAARNEMEN	20
IN LIEFDE ZWART ONTVANGEN	21
TUSSEN ATLANTIS EN NIEUW JERUZALEM	22
GEZIEN	24
HET ONDERWERP VAN VERDRIET IS DOOD	25
ONSCHULD ONGEKOESTERD	26
DOG EAT DOG	28
BENEDEN PEIL	29
JA BAAS, JA BAAS	30
WOLKENBLAUW	31
STEEKSPEL	32
FENIXHUIS	33
PERSPECTIEF VAN DE BINNENRUIMTE	34
MIO	36
SLAAPZAND (STERRE ARWEN)	37
VISIOENEN VAN DE ABDIJWEG	38
TOEN JIJ ER ZAT	40
ANDER LICHT	41
TOON VAN VRIENDSCHAP	42
DE BARMHARTIGE	43
KRONKEL	44
VERANTWOORDING	47

Welig tieren

Ik bedien mijzelf graag van ironie
Dat ik zulks doe
bevreemdt mij zeker ook niet
Tegenstellingen zijn
aanlokkelijk voor mijn geest
In de absurdistische abstractie die ontstaat
vind ik een prettig woordenfeest

Het kietelt
is uitnodigend
het prikkelt en bevreemdt
voeg daaraan toe een vleugje van chargeren
In het bacchanaal van woorden
dat zo ontstaat
proef ik een deugdelijk genot
het soort waarin een ondeugd
zoals ik
welig tieren kan

Regen

Neem mijn zonde weg
Spoel de schande van mij
Vrij van kwade daden
en gewetensknaagrelief
kunnen tranen vloeien
zonder iemand die het ziet
Dodelijke kwellingen
verdruppelen in het niet
Emotieloze woorden
van een schouder of een schoot
kunnen pijn niet doen verdringen
zoals regen dat kan doen
Dus als het lijden groot is
en er niets is dat ik nog kan doen
rest mij niets meer dan te wachten
op die ene natte zoen

Regendruppels

Ik hou van de klank van regen
zoals die kan aanzwellen vanuit het niets
Of juist de stilte die hij achterlaat
als hij al even plots weer stopt

Het tikken tegen ramen
de pannen van het dak
of die, die heel achteloos
naast de voortent van een caravan zijn gekwakt

Het geluid van druppels op het tentdoek zelf
geeft misschien nog wel de mooiste klank
Of toch het geklater op mijn capuchon
waardoor het versterkt naar binnen treedt

Anachronisme

Vol verbazing
kijk ik in de ogen
van mijn spiegelbeeld hoef ik geen waarheid te verwachten
Het toont mij glimpfen, verward met flarden
van wat is en is geweest

Mijn blik vertroebelt de sporen in mijn huid
Zij zijn als ketenen van tijd en kluisteren mijn lijf
De spiegel toont dat zonder mededogen
Er blijkt niets aan gelogen
tot de vertroebeling geschiedt

In glimpfen en flarden die flitsen
alsof een stroboscoop mijn tijdslijn belicht
zwich ik voor Dylan's notie
*Ik was zoveel ouder toen
ben nu jonger dan destijds*

Mijn jaren
die grip hebben op mijn scherpe geest
die bijkans teleurstelling na teleurstelling
botter lijkt te worden
tot ik verbitterd in botten
mijzelf niet meer herken
daardoor ook nauwelijks nog ben
wat mij voor ogen stond

Ik wentel mij in dit ongenoegen
Tik de bodem aan, als een zwemmer
die de kant gebruikt om af te zetten
Leg af, in tegengestelde richting
dat wat ik gezien heb, heb gevoeld

De honing van dit jaargetij neutraliseert
de bittere nasmaak van mijn winterslaap
Ik ben onderweg ergens jonger geworden
mijn ziel lijkt omgekeerd
de route te volgen van mijn lijf
Ik was vroegrijp
maar kom langzaam nu tot bloei

